

нова много скоро, заштото нейните късички коренчета не на-
мирать влага на горний, исъхналий пластъ на земята.

Настава пролѣтъ, снѣгътъ се стопнява и напоява земята; а кореньтъ на лабълката засмуче отъ земята хранителенъ сокъ. Тоia сокъ тръгне нагорѣ по кореньтъ, по дѣниште то, по клонети така, каквото върви вода та нагорѣ по бучка захарь, кога намокрите у вода долний ѝ край. Пролѣтъ ако просъчимъ кората на єдно дрѣво, ште просълзи отъ него сокъ. Ви може да сте опитовали, че сокътъ на клонътъ ю сладъкъ. Сокътъ не тръгнова нагорѣ по всичкото дѣниште на дрѣвото, а само по младий му и мекий пластъ, та че послѣ по всичкити плас-
тове. Що зашто єдна стара върба бива зелена и дава всакоа
година нови младочки, ако и да ю изгнило всичкото ѝ срѣдце
одавна и да ю станала хралупата.

Сокътъ като тръгне нагорѣ по дѣниште то, по клонети, по вѣйкити, отива въ листата, съ които дрѣвото дише, какво-
то дишемъ и ми съ бѣлий дробъ. Щедна частъ вода отъ сокътъ
се испарява, та сокътъ става по-гъстъ. Освѣнь това, прѣзъ
устици на листата сокътъ се храни съ въздухъ; избира
отъ въздухътъ онова, што ю потрѣбно за дрѣвото, нѣ много
потрѣбно за животнити. Що съ какво се храни лабълката:
съ сокъ, който ю исмуканъ отъ земята и се ю измѣнилъ на
листа. Окъсайте всичкити листа на лабълката и ште видите, че
нѣма да даде плодъ, па оште ште прѣстане и да расте; а ако
земете да окъсовате листата нѣколко години наредъ, дрѣво то
ште исъхне съвсѣмъ.

Отъ листата вече готовий сокъ, който се ю сгѣстилъ и
натегналь, зима да слиза пакъ надолу, по вѣйкити, по клоне-
ти и по дѣништето, като прѣминова между кората и младий
пластъ; и отъ него става онаа сочна образователна мъзга,
която видѣхми подъ кората. Отъ таа мъзга става и ново то
колело на дрѣвото и новий пластъ на кората. Ако просъчимъ
кората на дрѣвото, наоколо, до самото дрѣво, отъ просъчено
то отгорѣ дрѣво то ште си расте каквото напрѣдъ, а отъ про-
съчено то надолу ште запре да расте, заштото сокътъ, който
се намира въ листата, не ште може вече да прѣминова отъ
горѣ долу.